

Voor woord en dank aan woord

'Ik' wilde altijd al een boek schrijven. Waarover? Voor wie? Waarom? Hoe? Vragen waar ik geen sluitend antwoord op heb, of misschien toch?

Schrijven deed ik al van voor ik kon schrijven. Als peuter kopieerde ik letters zo goed en zo kwaad als ik kon en genoot daar volop van. Ik wist helemaal niet wat ik schreef, maar dat maakte op zich niets uit. Tenminste, toen nog niet!

Buitenspelen in de natuur was mijn allerhoogste goed, maar op koude, natte dagen toen we ver(p)licht binnen bleven, waren potlood, pen en papier mijn beste vrienden. In wezen is er na al die jaren nog steeds niets veranderd.

Mijn vader zaliger bewonderde mijn tekeningen telkens weer. Hij zag er fantastische verhalen in, verhalen waar ik zelf nooit op had kunnen komen noch van dromen. Ik herinner me dat ik hem met open mond en vol verwondering aanstaarde: Waar haalt hij die toch vandaan? Waaw, wat een fantasie...! Ik ben hem eeuwig dankbaar, hij zette de deur naar een onzichtbare wereld op een kier.

Uiteindelijk zijn we allemaal een samenstelling van 'verhalen'. Verhalen die we zelf verzinnen, verhalen die anderen maken... Ver-halen... waar en hoe verhalen we ze? Zo ben ik iedereen – familie, vrienden, (on)bekenden – even dankbaar voor al hun vertellingen, zowel die met een positieve als die met een minder positieve boodschap.

Voor mij is tekenen en schrijven het redmiddel bij uitstek om even te ont-snappen aan de drukte rondom mij. Mandala's tekenen laat mij toe om de oneindig borrelende mallemolen in mijn hoofd zachtjes uit te laten rollen tot puntjes, streepjes en bolletjes op papier. Daar ontvouwen ze zich verder en/of ballen ze zich samen tot een geheel van vorm en kleur. Het is net als muziek: muziek vertelt geen verhaal, muziek is een samenspel van noten, een opeenvolging van akkoorden... Puur genieten, pure harmonie, uren aan een stuk vrij van gedachten.

Voor mij betekent tekenen schrijven en schrijven tekenen. Het vormen van vormen, letters, zonder meer... het gevoel van contact tussen de top van die ene pen en dat specifieke blad papier. Bij mandala's weet ik nooit op voorhand wat ik zal tekenen. Ik trek een cirkel en begin eraan – of erin –, en de cirkel vult zich. Maar plots voel ik dat het genoeg is: ik ben helemaal opgelucht, in trance, tevrede. Dan komen er extra ogen kijken en beginnen de verhalen... het krullewietenen krijgt betekenis of doet wenkbrauwen fronsen... Goed? Mooi? Bwaah? Och ja... 'Ik' laat het zijn en verlang al naar het volgende mo(nu)mentje om even in mijn eigen ruimte te toeven, te zoeven, zonder te hoeven.

Beste kijker, mag ik je uitnodigen om dit 'salontafelboek' rustig te doorbladeren, te kijken, te zien, te voelen, te ervaren en... je eigen verhaal te maken? Ik heb dat van mij, maak jij het jouwe?

Waardamme wonen, 51° 7' NB, 3° 13' OL

10-10-2018

SLEUTEL VAN LIEFDE

geschenk van onvoorwaardelijke genade

SLEUTEL VAN LICHT

toegang tot slagen van levensmissie

SLEUTEL VAN KRACHT

bevrijding uit illusoire kaders

fysisch emotioneel psychisch rationeel mentaal materieel geestelijk

